

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2022/42/1077

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [naam], appellante, [studentnummer], tegen de beslissing van de Examensubcommissie Psychologie van de Faculteit der Gedrags- en Bewegingswetenschappen van de Vrije Universiteit, verweerster, om aan appellante vijf onderscheiden maatregelen op te leggen wegens plagiaat.

I. Loop van het geding

Namens appellante heeft haar raadsman mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, bij het College van Beroep voor de Examens op 17 juni 2022 beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 7 juni 2022. Op 21 juni 2022 heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellante na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante uitgenodigd voor een gesprek op 1 juli 2022. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 22 juli 2022 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 20 september 2022 tegelijk met het beroep van [medestudente]. Appellante is online verschenen. De medestudente heeft de zitting fysiek bijgewoond. Beiden werden bijgestaan door hun gezamenlijke raadsman. Namens verweerster waren dr. D. van 't Ent (voorzitter) en dr. S.L. Koole (lid) aanwezig.

II. Beslissing waartegen het beroep is gericht

Verweerster heeft plagiaat vastgesteld en de volgende maatregelen aan appellante opgelegd:

- De voorliggende eindopdracht voor Statistiek 2 wordt ongeldig verklaard;
- Appellante kan het vak in het studiejaar 2021-2022 niet afronden en dient het vak in het volgende collegejaar opnieuw te doen;
- Appellante wordt uitgesloten van de mogelijkheid om de opleiding met het judicium cum laude af te ronden;
- Een officiële aantekening zal worden opgenomen in het studentendossier;
- Appellante wordt verplicht om aan te tonen dat zij op de hoogte is van de regels inzake plagiaat. Dat dient appellante aan te tonen door (opnieuw) een certificaat te behalen via de website <https://plagiarism.iu.edu/certification/Test>.

III. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Voor het vak Statistiek 2 krijgen studenten een databestand met 10 verschillende variabelen. Op basis van deze set van variabelen moeten zij zelf twee hypothesen opstellen, beide bestaande uit 3 variabelen (2 onafhankelijke variabelen en 1 afhankelijke variabele). Aan de hand van de twee opgestelde hypothesen

schrijven de studenten eerst een inleiding en een methodensectie, voeren zij vervolgens zelf analyses met behulp van SPSS uit en schrijven zij ten slotte op basis van de analyseresultaten een resultatensectie en een discussie.

Appellante en haar medestudente hebben individueel een eindopdracht ingeleverd voor Statistiek 2. De tutor heeft in het werk van appellante een overeenkomst van 44.49% vastgesteld met het door de medestudente ingeleverde werk. De tutor heeft na nadere analyse van die overeenkomst een melding van een vermoeden van fraude/plagiaat gedaan bij verweerster.

In de opdracht van appellante is onder meer de volgende zin opgenomen:

“Because no effect was found between writing skills and the different conditions it is suggested to test the effectiveness of this study on writing performance.”

De opdracht van de medestudente bevat onder andere de volgende zin:

“Since there was no effect between the writing skills and the different conditions, the effectiveness of this study can be tested on writing performance.”

Beiden zinnen hebben dezelfde inhoud en zijn grotendeels op dezelfde wijze geformuleerd. Ze luiden in vertaling: “Omdat geen effect werd gevonden tussen de schrijfvaardigheden en de verschillende condities wordt voorgesteld om de effectiviteit van deze studie op schrijfprestaties te toetsen.”

Verweerster heeft appellante op 10 mei 2022 gehoord naar aanleiding van de melding door de tutor.

IV. Standpunten van partijen

Appellante stelt dat zij de eindopdracht zelfstandig heeft gemaakt en geen contact met haar medestudente heeft gehad. Dat er overeenkomst is met het werk van de medestudente, berust op toeval en kan haar niet worden verweten. De keuzes die appellante heeft gemaakt in de opdracht, volgen vrij logisch op elkaar. Het ligt voor de hand dat bij een hypothesekeuze zoals zij die heeft gemaakt, dezelfde reeks keuzes wordt gemaakt door een willekeurige medestudente. Appellante stelt dat er beter werk zou zijn geleverd als zij echt had samengewerkt met de medestudente.

De opgelegde sancties zijn niet in verhouding met wat haar wordt verweten. Appellante zat in het studiejaar 2021-2022 in het derde jaar van haar opleiding. Er is geen belangenafweging gemaakt door verweerster en de opgelegde vijf sancties zijn te zwaar. Volgens de Regels en Richtlijnen (R&R) van verweerster zou bij een eerste vaststelling van fraude of plagiaat geen uitsluiting van de herkansing kunnen worden opgelegd. Voor de vijfde sanctie, het opleggen van een extracurriculair vak, heeft verweerster ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) en de R&R geen bevoegdheid.

Verweerster blijft bij haar beslissing. Appellante en haar medestudente hebben voor de opdracht niet alleen dezelfde keuzes gemaakt, maar gebruiken ook bijna identieke bewoordingen voor inhoudelijk onjuiste beweringen. Appellante heeft een tussenversie van de eindopdracht ingeleverd. De medestudente heeft dat niet gedaan. Daardoor is de fraude niet eerder gezien door de tutor. Na de tussenversie te hebben ingeleverd, heeft appellante in de volgende versie andere keuzes gemaakt die identiek zijn aan de keuzes van de medestudente.

Er is geen andere conclusie mogelijk dan dat appellante en de medestudente ongeoorloofd hebben samengewerkt. De stelling van appellante dat de overeenkomsten met het werk van haar medestudente op toeval berusten, biedt geen voldoende verklaring voor de gelijkenis van de gemaakte opdrachten.

De opgelegde sanctie is een standaard sanctie bij fraude of plagiaat. Van appellante, haar medestudente en de tutor heeft verweerster voor het overige geen nieuwe informatie ontvangen.

De vijfde maatregel is geen sanctie, maar een opdracht aan appellante. Deze wordt niet op de cijferlijst of op het diplomasupplement van appellante vermeld. Indien appellante niet aan de opdracht voldoet, heeft dat voor haar geen gevolgen.

V. Overwegingen van het College

Het beroep van appellant is tijdig ingesteld en voldoet ook overigens aan de wettelijke eisen.

Het gaat in deze zaak om een melding van een tutor over een vermoeden van fraude of plagiaat in de eindopdracht voor Statistiek 2. De melding moet worden getoetst aan wat gelet op artikel 20 van de R&R van verweerster onder fraude en plagiaat wordt verstaan. Voornoemd artikel omschrijft fraude en plagiaat als

volgt: “ieder handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden, of die van een andere student, geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt”. Tussen appellante en verweerster staat vast dat de eindopdracht voor Statistiek 2 individueel gemaakt moet worden.

Het College volgt verweerster in haar vaststelling dat appellante en haar medestudente een opvallend identieke opdracht hebben ingeleverd. In het bijzonder slaat het College acht op de bijzonderheid dat appellante en de medestudente identiek onjuist geformuleerde en daardoor betekenisloze passages in de uitwerking van de opdracht hebben opgenomen. In dit verband verwijst het College bijvoorbeeld naar de hierboven, onder “III. Feiten”, geciteerde Engelstalige zinnen uit beide opdrachten. Deze zinnen zijn niet alleen grotendeels op dezelfde wijze geformuleerd, maar zijn ook in inhoudelijk opzicht vrijwel betekenisloos. Het kan naar het oordeel van het College geen toeval zijn dat beide opdrachten een dergelijke zinledige passage bevatten.

Aan appellante en haar medestudente is de gelegenheid gegeven om een verklaring te geven voor de overeenkomsten in hun opdrachten anders dan dat zij zouden hebben samengewerkt. De enkele verklaring, kort gezegd, dat het hier om toeval gaat, is voor het College onvoldoende. Terecht en op goede gronden is door verweerster vastgesteld dat appellante en de medestudente kennelijk over elkaars werk beschikten en ongeoorloofd hebben samengewerkt en dat dit valt onder de definitie van fraude en plagiaat.

Met betrekking tot de door verweerster opgelegde maatregelen overweegt het College het volgende. Slechts een deel van die maatregelen is punitief, te weten (1) de uitsluiting van deelname aan het tentamen voor studiejaar 2021-2022 en (2) het opnemen van een aantekening in het studentendossier. De overige maatregelen hebben geen punitief karakter, maar zijn grotendeels een weergave van de gevolgen die automatisch voortvloeien uit de vaststelling van fraude of plagiaat door verweerster. Immers, indien fraude of plagiaat in een werk wordt vastgesteld, kan het werk vervolgens niet worden beoordeeld door een examinator. Uitsluiting van het *judicium cum laude* als maatregel in geval van fraude of plagiaat, volgt uit een bepaling van de R&R van verweerster (artikel 16, lid 2, onder g). Ten slotte is aan appellante opgedragen om (opnieuw) een certificaat te behalen om aan te tonen dat zij op de hoogte is van de regels inzake plagiaat. Aan het al dan niet voldoen aan die opdracht zijn voor appellante echter geen consequenties verbonden. Ook die maatregel kan dus niet worden gekwalificeerd als punitief. Al met al is verweerster, gelet op de ernst van het verwijt aan appellante, tot een passende en geboden sanctie gekomen.

Gezien bovenstaande overwegingen is het beroep van appellante ongegrond. Er is derhalve geen aanleiding om het verzoek tot vergoeding van de kosten van rechtsbijstand toe te wijzen.

VI. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond en wijst het verzoek tot vergoeding van de kosten van rechtsbijstand af.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 7 november 2022, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen en prof. dr. J. Fidom, leden, in aanwezigheid van mr. F. Donner, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. F. Donner,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 50,-.